

**OBECNÁ
CHARAKTERISTIKA
SLOVANSKÝCH JAZYKŮ**

východoslovanské jazyky

- 1. ruština
hlavní nářečí: severoruská skupina (n. novgorodské, archangelské apod.), jihoruská (např. n. pskovské, tulské)
- 2. běloruština
změna *d', t'* v *dz, c*
sabe = sobě, *gaspadar* = hospodář,
pán hlavní nářečí: severovýchodní (bližší ruštině), jihozápadní (bližší ukrajinštině)

3. ukrajinština

dilo - dělo, *dim* - dům, *lid* - led

2 skupiny nářečí: severní (např. nářečí
poleská) jižní

jihoslovanské jazyky

1. bulharština

nářečí: východní a západní část

2. makedonština

3. srbochorvatština (srbocharvátština)

spisovný jazyk - Vuk Stefanović Karadžić (1787-1864)

nářeční dělení podle dvojího kritéria:

- podle střídnice za psl. ě. oblast ekavská, ijekavská (jekavská) a ikavská
př.: ekavská: *dete* - *dítě*, *nem* - *němý*, *telo* - *tělo*
srbská
obl.
ijekavská: *dijete*, *nijem*, *tijelo* - chorvatská obl.
ikavská oblast - západně od Chorvatska, nespis.

- podle podoby tázacího zájmena „co“:
oblast štokavská, čakavská a kajkavská
(Záhřeb a okolí)

4. slovinština

spisovný jazyk – Bartoloměj Kopitar,
Franc Miklošiče (Franz Miklosich, 1813-
1891)

členitá a bohatá nářečí

5. staroslověnština